

ИВАН ВАЗОВ
СТАРИЯТ КНИГОПРОДАВЕЦ

chitanka.info

*Рано станах днеска... Времето възхладно.
Тръпна, няма нищо, аз навикнах май.
Що да не привикна? Не се стои гладно,
грях е за челяка празен да се май.
Три месеца стоят, как водица нося
из това градище... Ех! Намирам хляб;
кончето е здраво, не съм хром, ни сляп,
стар съм и отслабнал, но не ща да прося.
Ауу! Ауу!*

II

*От най-напред мъчно мене се стори
в меха да наливам вода от Марица.
Но какво да правя? Бог ме тъй дари,
челяк с труд се храни, челяк не е птица.
А видял съм ази и по-леки дни...
Но и туй е харно, да не хуля бога,
ще се трудя честно, па колкото мога,
додето прекарам тия старини.
Ауу! Ауу!*

III

*Трийсет годин бях аз прост книгопродавец,
книги вред разнасях и наука сях
(даже бях учител две години в Правец),
по селата учех, по черквите пях.
Към селянते имах голямо желанье:
продавах псалтири и рибний буквар,
малки календарчета давах им в дар,
само да обикнат българско писанье.
Ауу! Ауу!*

IV

А когато хващах аз по някой час

за работи стари да им проповядвам,
как ми те в устата зееха тогаз!
Аз не можех, право, да им се нарадвам.
А бях млад и ази, не усещах труд:
ходех, учех, казвах редом по селата;
кат пристигнех нейде, викаха децата:
„Чичо, я попей ни!“ Станал бях прочут.
Ауу! Ауу!

v

Любеха ме много селяните прости.
Кога си отхождах, викаха ми те:
„Чичо Гърде! Молим, пак ела на гости, книга
да тълкуваш на нашто дете!“
Много книги пръснах: молитви, житиета,
Езопови басни, буквари безчет,
царственици вехти и новий завет,
синтипи, историй за наште царета.
Ауу! Ауу!

vi

И жални историй четях им тогаз.
Но смеха по любят: ази ги опитах.
Как се веселяха и смееха с глас,
за хитрий Бертолда кога им зачитах!
Челяк да се смее, и то е добро,
а тоз Бертолд, дявол, истина е смешен:
еднъж кат показах образа му грешен,
сбра се да го гледа цялото хоро.
Ауу! Ауу!

vii

Пет години гних аз в турската тъмница,
Милетий въз мене хвърли клевета,
жена ми от жалост умря с две дечица.
Оттогаз живея самси на света.

*Е, сполай на бога, аз един страдая,
честно си изкарвам залъка, що ям,
да се плача грях е, да прося не знам,
на света да ходя малко ми остая.
Ауу! Ауу!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.